

حدیثی مکرر !

تعدد سایت های خبر رسانی فارسی زبان در داخل و خارج از کشور این زمینه را برای علاقمندان به مسائل روز ایران پیش آورده که بتوانند نظرات و تحلیل های خود را در زمینه های مختلف به معرض نظر خوانندگان بگذارند و از این طریق با مخاطبان و در درجه اول خوانندگان و علاقمندان داخل کشور صاحب دیالوگ و گفتگویی حتی الامکان دوجانبه شوند . وجود سایت های خبری ایرانی که خوشبختانه بر تعداد آنان بطور روزمره افزوده می شود ، از سویی سیاست قفل خبری را که نهادهای خبر رسانی وابسته به راست افراطی در جمهوری اسلامی پیش برده اند با شکست روبرو ساخته ، از سوی دیگر در رشد و اعتلای جنبش دمکراتیک مردم ایران نقش بسیار چشمگیری داشته است .

وجود نشریات ، روزنامه ها ، ماهنامه ها و بالاخره سایتهای اطلاع رسانی ، پس از قرنهای حافظه تاریخی ما مردم ایران را شکل داده و نقلی جدید از تاریخ به ما می نمایاند . انتقال تاریخ از روش سینه به سینه به روش نوشتاری گذار می کند و تحولی بزرگ را با خود در حافظه تاریخی ما به ارمغان می آورد .

در این میان افراد و علاقمندانی ، از جمله صاحب این قلم ، بدون داشتن هیچ ادعایی و یا چشم دوختن به پست و مقامی در فردای ایران دمکراتیک ، هر از چندی از سر احساس ضرورت ، دست به قلم برده و در مسائل مختلف روز نظر خود را ارائه می کند و تا کنون نیز سروران و عزیزان گرداننده سایت های مختلف خبر رسانی ، با اظهار محبت و درج این مطالب من را رهین منت خود نموده اند . که از این بابت از آنان عمیقاً سپاسگزارم .

اخیرا در رابطه با حکم اعدام آقای هاشم آغاجری و جنبش وسیع و اعتراضی دانشجویان ، و از سر احساس ضرورت ، مطلبی تحت عنوان « بیچاره رهبر ! » نوشته و مطابق عادت همیشگی ، مطلب را برای سایت های خبر رسانی داخل و خارج از کشور ارسال نمودم . یکی از سایت هایی که هر روزه و به دلیل اخبار به روز شده و خوب آنان مطالعه و بررسی می کنم ، سایت پیک نت است . آنطور که از شواهد امر بر می آید و بنظر می رسد که گردانندگان این سایت هم کوششی در اختفای این امر ندارند ، این سایت بخش اینترنتی گروه موسوم به « راه توده » باشد . علیرغم اینکه هر بار مطالب خود را برای این دوستان ارسال کرده ام ، و حتما این کار را ادامه هم خواهم داد ، این بار با کمال تعجب و ناباوری دیدم که در سایت این دوستان محترم مطلبی با نام من درج شده است ؛ اولین نکته ای که مرا به تعجب واداشت ، استفاده شخصی دیگر از نام من برای تهیه مطالب خود در رابطه با تحولات روز بود . چون تیتیر مطلب ، تحت عنوان « چه کسی رهبر و چه کسی فرمانبردار است ؟ » برای من کاملاً نا آشنا بود ، از سر کنجکاوی با « کلیک کردن روی مطلب و باز کردن آن ، متوجه شدم که این مطلب ، گویی همانی است که من نوشته ام ، و به آن تیتیر « بیچاره رهبر !! » داده ام . البته با کمی دقت بیشتر در اصل مطلب متوجه شدم که تصحیح و ادیت دوستان « راه توده » در سایت « پیک نت » فقط مشتمل بر تیتیر مطلب نبوده و در متن مطلب نیز هر جا که لازم دیده اند ، مطلب را مطابق نظر و علاقه خود تغییر داده ، و با بازنویسی مطلب مطابق میل خود ، آن را لایق درج در سایت اطلاع رسانی خود نموده اند !

البته ، می بایست خاضعانه بگویم ، بهر رو به نسبت به این دوستان توده ای سن و احتمالاً تجربه کمتری دارم و شاید دوستانی که زحمت ادیت ، تصحیح و باز نویسی کردن مطلب من را بر خود هموار نموده اند ، به اندازه سن و سال من ، سابقه تهیه مطالب سیاسی - اجتماعی و تحلیل مسائل روز کشور را داشته باشند . اما متأسفانه به این روش من چیزی از دانش این دوستان فرا نگرفتم ، چرا که دوستان زحمت کشیده و به جای من تصمیم گرفته اند . شاید اگر به من گفته می شد که بهتر است نکاتی را در مطلب مذکور تغییر دهم ، حتما از تجربیات و دانش این دوستان بسیار فرا می گرفتم . اما دوستان راه توده به جای من تصمیم گرفته و مطلب را مطابق نظر و علاقه خود تغییر دادند .

من نیز همانند دوستان راه توده ، سالهای زیادی بدلالی کاملاً ناخواسته در خارج از ایران و در اروپا زندگی کرده ام . به دلیل اینکه در کشور من استبداد پایه ای بسیار دیرینه داشته و در هر زمینه ای استبداد کهنسال به خود اجازه داده است که همانند قیم برایم تعیین تکلیف نموده و حتی علیرغم تمایل خودم ، یکی به دروازه تمدن بزرگ و یکی دیگر به بهشت آسمانی رهنمونم کند . آنچه که تحت عنوان حقوق شهروندی شناختم ، به من یاد داد که دوستانی که از سر حسن نیت و علاقه قصد خوشبختی ، ارشاد و راهنمایی را دارند ، به شیوه ای دمکراتیک اول تمایل من را به این خوشبختی جلب می کنند . یاد گرفتم که در صورت عدم جلب

نظر مثبت من ، تغییر نظرات و جملات من ، و انتشار آنان زیر نام من عملی غیر دمکراتیک است ، حتی اگر با نیت خیر و به قصد خوشبختی و رهنمونی من به بهشت باشد .

در پایان بدینوسیله باری دیگر از دوستان محترم و سروران گرامی در گروه موسوم به « راه توده » سپاسگزاری می نمایم ، از اینکه مطلبی را تحت نام من در سایت اینترنتی خود انتشار دادند ، اما ای کاش این دوستان مطلب خودم را با نام من منتشر می نمودند ، و نه مطلبی مورد علاقه و نظرات خودشان را زیر نام من ؛ و مجدداً به دوستانی که محبت خود را شامل من نموده اند اعلام می کنم که برای شنیدن نظرات انتقادی آنان سراپا گوش خواهیم بود ؛ و عزیزانی که علاقمند به خواندن مطلب من با نام خودم هستند را به سایت های اخبار روز ، پیک ایران ، راه کارگر و ... ارجاع می دهم .

با تقدیم احترام
سیامند
چهارشنبه ۷ آذر ۱۳۸۱